

*Picenum, rursus è Græco in Latinum conversâ. Illustriss. Cardinalis Nicol. Cusa, in Dialogo de fidei pace, ut & in Cribatorio Alcorani. Marfilus Ficinus, lib. de Relig. Christianâ, cap. 36. & seq. ac utrobique. Ludovic. Crocius ejus commentator. Hieronymus Savonarola, in solatio itineris sui. Ludovicus Vives, de veritate fidei Christianæ, lib. 4. Guil. Postellus, d. orbis concordia, lib. 2. per tot. Hieron. Cardanus, lib. II. d. subtilit. fol. 629. & seq. Illustris Wenceslaus Budovvez, Baro à Budovva, in circulo horologii solaris & lunaris. fol. 147. & multis seqq. Nobilissimus Mornæus, d. veritate Relig. Christianæ, c. 33. m. fol. 672. &c. In eo argumento, nonnulli horum, perfunctoriè tantum versari conspiciuntur; omnibus (uno atque altero excepto) defuit noticia Arabicæ linguæ: nullus (nisi forsan Guilhelmus Postellus) industriam & candorem eorum, quos supra Ethnicorum laudavi oppugnatores, exæquasse videtur. Liber & mihi nunc philologicè, ac quasi per saturam, de hoc eodem argumento quædam adnotare: & quoque optare, simulque à Thomâ Erpenio (fulgido sidere Belgii unici) precari, ut vel loco vitiosæ Alcorani versionis, substituatur probam; vel mysteriorum si quæ sunt hæreseos hujus, aperiat nobis fontes:*

3. Prudenti inprimis, atque piâ egere puto dijudicatione, quòd Joh. Leo Nardus, *libro ult. Tabularum, legis Evangelicæ, gratiæ, spiritus & vitæ; qui inscribitur, Lucida explanatio super Alcoranum, &c.* auctor meo judicio non contemnendus, prodit; legem Machumeticam, duas nobis proponere vias: quarum una ad Christum, & utrumque Testamentum, uti verum & sanctum ducat, confirmationemquè ipsius, & vitam æternam ostendat; altera ad doctrinam in-

cre-